

[Maigaard.]

kutere kasseoverskud og den slags ting. Der foregår en ekspansiv effekt fra denne sektor, som er ganske uden kontrol, og som giver anledning til megen bekymring. Men jeg står for fristelsen og vil samle mig først og fremmest om lovforslaget.

Vi kan støtte sigtet med lovforslaget. Der er ting, vi kan drøfte, men vi kan ikke være uenige i, at den særlige sikkerhedsstilling fjernes. Det er en lille ting, men vi vil godt støtte den, at man forlænger grænsen fra 10 til 20 år for belåning, når der er tale om ejerskifte — det kan vel kun genere pantebrevsmarkedet, og det vil vi gerne — og blandingsreglens sigte er vi enige i, men vi vil gerne drøfte den i detaljer.

Spændende er derimod — og det vil jeg godt sige et par ord om — spørgsmålet om de ansattes repræsentation i bestyrelserne, fordi det rejser hele spørgsmålet om bestyrelsernes sammensætning i realkrediten. Der har ministeren i snild stilfærdighed, som jeg godt vil komplimentere ham for, i sommer, da alle var på ferie, indsat offentlige repræsentanter, hvis jeg ikke har misforstået det, i realkreditinstitutionernes bestyrelse. Det vil vi godt høre lidt om i udvalget, fordi jeg mener, at når det offentlige repræsenteres i bestyrelserne, er det meget afgørende, at det offentliges repræsentanter, hvis der er tale om flere personer, samarbejder, og at der lægges en fælles linje for det offentliges folk. Der, hvor det er vigtigst at der lægges en fælles linje, er nok i spørgsmålet om det, man kalder skærpede vurderingsregler, for spørgsmålet er jo, om disse vurderingsregler er så skærpede endda, når vi skal se på det i praksis. Det har jeg min store tvivl om, for at sige det mildt, og derfor ville jeg mene, at det måtte være afgørende og vigtigt, at udvalget kunne beskæftige sig med de offentlige repræsentanter og deres indsats omkring disse vurderingsregler, som skal holdes, men som ikke bliver holdt nu.

Det andet spørgsmål, jeg vil rejse i forbindelse med bestyrelserne, er de ansattes indtræ-

den i bestyrelsen. Det er jeg selvsagt meget glad ved, men jeg vil gerne gå med hr. Gudme og sige, at hele honorarspørgsmålet bør rejses, ikke fordi de ansatte kommer ind, men fordi det nok er tvivlsomt, om de honorarer, der udbetales, har en størrelse, som egentlig er rimelig. Vi vil altså gerne have drøftet det, selvfølgelig ud fra den tanke, at de honorarer, man måtte finde frem til, skal være ens for alle bestyrelsesmedlemmer.

Nu vi er ved disse mindre beløb, men dog ganske betydningsfulde sager i menneskelivet, vil jeg godt til sidst sige, at når ministeren i sin gerning har været så nidkær, som det f. eks. er fremgået af hans kakkelovns-cirkulære, hvor småtingene jo også har fået deres, var det måske et spørgsmål, om vi ikke skulle se på de indmeldelsesgebyrer og kurtager, som realkreditinstitutterne tager. Det er jo også noget, der lægges på huslejen, og det er måske ikke de mest rimelige beløb, så selv om det er forholdsvis små beløb, bør man interessere sig for dem. Det gør ministeren jo også, og derfor vil jeg altså gerne, at vi får mulighed for at drøfte det, når sagen skal op i udvalget.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg vil gerne takke for den, må jeg nøjes med at sige, pæne behandling, lovforslaget har fået.

Må jeg sige til hr. Erik Andersen (Fr.borg amt), at det, der er tale om, er ikke, at vi forhøjer lånegrænserne, idet man i øjeblikket har mulighed for at låne op til 80 pct., men det, der i realiteten sker, er bare, at vi fjerner kravet om forsikringsgarantien for lån i låneintervallet 75-80 pct. Sådan tror jeg også det blev forstået, men det kan altså siges på forskellige måder. Jeg synes bare, det skulle understreges, for at de, der ikke beskæftiger sig så meget med dette spørgsmål, ikke skal tro, at man nu kan låne en højere procentdel, end man tidligere kunne. Det er der ikke tale om. Jeg havde tidligere nogle tanker herom — det var noget af det, hr. Gudme hentydede til — men dem har jeg da givetvis i den situation, som kapitalmarkedet og obligations-